

Statsbanernes Budget, og da først Spørgsmaalet om Jernbaneskolen i Hellerup. Hvad Bygningen angaar, er der i Virkeligheden fra alle Sider Enighed om, at den i alle sine Dimensioner er for stor, for monumental til det Brug, der skal gøres af den, til at undervise 60—70 Mennesker i, og jeg tror, at den ærede Ordfører for Finansudvalget har Ret i, at det vilde have været heldigt, om man fra Statsbanernes Side, her hvor man stod overfor at skulle opføre en Skole, havde raadført sig med en Arkitekt, som var vant til at have med Opførelse af Skoler at gøre. Jeg tror, at dette i Virkeligheden træffer Sømmet paa Hovedet. Thi Forholdet er jo det, at Statsbanernes Arkitekt, Professor Wenck, der set fra et kunstnerisk Synspunkt sikkert er en meget fremragende Arkitekt, ikke har haft meget med Opførelse af Skolebygninger at gøre. Bygningen er ogsaa efter min Opfattelse blevet alt for kolossal i det hele taget til det Brug, der skal gøres af den, og som Følge deraf ogsaa for dyr. Men det er jo nu en Gang sket. Finansudvalget har givet sin Tilslutning til Bygningens Planlæggelse fra først af, og saa kan man jo strides om, hvorvidt alle Planer og Detailler har været forelagte Finansudvalget. Jeg er ikke helt klar over, hvorledes dette ligger, men jeg er tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlem Hr. Rode har Ret i, at baade er den oprindelige Plan blevet forelagt — den, hvori man fra Statsbanernes Side henpegede paa, at der i Roskilde undervistes 30 Elever, men at man ønskede Skolen udvidet, og at man ogsaa ønskede den bygget saaledes, at der i Fremtiden var Plads til Udvidelser —, og at man senere, i 1918, da man skrev til Finansudvalget angaaende Købet af Grunden, vedlagde Tegninger over Skolen. Saaledes har jeg forstaaet det, og i alle Tilfælde maa jeg sige, at med Hensyn til dette Punkt, er der ikke noget at bebrejde Statsbanerne, for det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Pitzner sagde, at Opførelsen af Skolen efter den endelige Plan er approberet af Ministeren for offentlige Arbejder i August Maaned 1918, og jeg føler mig overbevist om, at naar Ministeren har approberet den endelige Plan, har han ment, at den ikke afveg mere fra de Planer, hvorom der var forhandlet med Finansudvalget, end at det var fuldt forvarligt for ham at approbere den med de Ændringer af mindre betydende Art, der her var Tale om.

Med Hensyn til Inventaret, der efter

min Opfattelse er *des Pudels Kern* i dette Tilfælde, er det rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalte, at det er en smuk Spisesal, der er indrettet, og at Møblerne der helt igennem er gode og praktiske. Men de eneste af Møblerne, der efter min Opfattelse virkelig passer til det Brug, der skal gøres af dem, er Skolebordene. De andre Ting, der er lavede til Skolen, kan være smukke, og de er smukke, men de passer bare slet ikke til Omgivelserne. De Møbler, der staar i Spisestuen og i de andre Stuer, er smukke Møbler, men de passer ikke paa den Plads, hvor de staar. Hvad der passer, er Skolebordene — ja, jeg føjer dog til, at ogsaa Sengene og Sengeskabene, og hvad dermed staar i Forbindelse, passer udmærket godt. Men det, som er Skavanken ved dette Forhold, er jo Bevillingsspørgsmaalet; det er ogsaa det, som Finansudvalget under de Forhandlinger, der er førte med mig om Sagen, har sat Fingeren paa, og det fuldt ud med Rette.

Efter den oprindelige Plan og efter Priserne i 1914 skulde Jernbaneskolen koste 200 000 Kr., og deri var indbefattet et Beløb af 8 500 Kr. til Møbler. Som det ligger nu, kan vi alle sammen se, at det med de 8 500 Kr. slet ikke kunde passe, men den Gang, da Forstanderen paa Skolen i Roskilde sammen med Trafikafdelingen skulde afgive Overslag over Møblerne til Baneafdelingen, som skulde opføre Skolen og lade Møblerne lave, tænkte man sig, at en Del af de gamle Møbler kunde anvendes, og at Anskaffelsen i det hele taget ikke vilde blive saa dyr. Man havde vel heller ikke rigtig Forstaaelse af og Skøn over, hvor stor en Bygning det i det hele taget var, der var planlagt og skulde møbleres. Da nu Bygningen var ved at være færdig og skulde monteres, fandt der i Begyndelsen af Januar 1920 en Forhandling Sted mellem Skolens Forstander, Trafikinspektør Harboe, og Overarkitekt Wenck. De talte ved den Lejlighed om Møblerne og det øvrige Inventar; de var klare over, at de gamle Møbler ikke kunde bruges, og Resultatet af denne Samtale blev, at Trafikinspektør Harboe nogle Dage efterskrev til Overarkitekten og fremsendte en Fortegnelse over det nødvendige Inventar til Jernbaneskolen med Henstilling om, at det fornødne Beløb søges bevilget, og at Inventaret tilvejebringes ved Hr. Overarkitektens Foranstaltning. Efter det skulde det jo være klart, at Overarkitekten, Professor Wenck, tog Anledning til at søge Bevillingen til Udførelse af Møblerne for-